

Yazmazsam Yokum

– sehle-nisa-korkmaz · 14 Aralık 2025

Bir gün yazı yazmayı bırakırsam işte o zaman öldü sayın beni. Bir gün kalemimi, defterimi rafa kaldırırsam yok bilin beni. Çünkü konuşamıyorum ben, çünkü kendimi anlatamıyorum artık. Bir insan içindekilerini konuşamıyorsa, yazamıyorsa, Ölü sayılmaz mı? Bir insan içinde tuttuğu onca şeyle nasıl yaşar? Bazen avazım çıktığı kadar bağıra bağıra ağlamamak için zor tutuyorum kendimi. İçim o kadar dolu ki, anlatamadığım, söyleyemediğim, uğruna savaştığım, gördüğüm vefasızlıklara saçma saçma bahaneler bulup gönlümü ferahlatmaya çalıştığım bir sürü cümle, bir sürü kelime... gözümün gördüğü vefasızlıkları, nankörlükleri kalbime anlatamıyorum. Ben dayanırım gibi geliyor ama kalbime kıyamıyorum ki, ya dayanamazsa diye ödüm kopuyor. Çoğu zaman çok güçlü, dimdik durmaya çalışıyor ama ipince bir çizgisi var, sevdiği insanlardan gördüğü vefasızlığa dayanamaz, kaldıramaz, biliyorum. Benim kalbim kocamandır onu seven herkesi içine alabilir, ama değer verdiği bir kalpte, değersiz hissettiğinde yerle bir de olabilir. Benim kalbim en kötüsüyle, ölümle bile baş edebilir belki ama en küçük bir nankörlükte paramparça da olur. Öyle özel bir kalbim var ki, ben bu hayatta onu kırmadan nasıl devam edeceğimi hiç bilmiyorum....

Sehle Nisa Korkmaz